

مجله دانشکده پزشکی تهران

شماره آذر - دی ۱۳۶۵ | صفحه ۳۳

برنکوآلولارسل کارسینوما و گزارش سه مورد از بیمارستان دکتر شریعتی:

دکتر سید عبدالحمید مقدسی - دکتر محمد علی کنی

بافت شناسی عجیبی بین برنکوآلولارسل کارسینومای ریه انسان و بیماری Jagziekte بگوسفند وجود دارد. این بیماری از گوسفند به گوسفند دیگر قابل سایت و حتی ابتلاء انسان نیز گزارش شده است. بطور تجربی با استنشاق پارتیکل‌های پلوتونیوم در سگها و تریک متیل کولانترن و یا دی‌بنزانترن در موشها ضایعات پاتولوژیک مشابه ایجاد شده است (۵).

آفلاتوكسین که به عنوان یک کارسینوژن قوی معرفی شده است و متهم است که عامل اتیولوژیک در کانسر اولیه کبد باشد، لااقل در یک مورد شناخته شده، عامل برگزش آلوئولارسل کارسینوما، شناخته شده است (۶).

در سریال‌هایی که مورد بررسی قرار گرفته‌اند بین اسکارکالیزه ریوی یا ضایعات پاراشیمیاتوز منتشر با پیدایش تومر ارتباطی وجود دارد (۲۶). در مطالعه‌ای که توسط Hewlett و همکاران صورت گرفته تاریخچه عفونت ریوی را در ۵۲٪ موارد و نشانه‌های پاتولوژیک التهاب قدیمی را در ۴۷٪ از بیماران بدست آورده‌اند (۱۰).

این تومرها بویژه بعداز فیبروز منتشر ریه به عمل اسکلروز سیستمیک، آلوغلیت فیبروزانت یا ریه روماتوئید بروز کرده‌اند (۱۰).

کارسینوم برنکیوآلولارسل - برنکوآلولارسل کارسینوما و آدنوماتوزیس ریوی مترازد فینی هستند که برای یک بیماری بکار برده شده است (۲۸، ۲۶، ۱۸، ۱۰، ۵) براساس آمارهای مختلف بیش از ۱ الی ۲٪ تومرهای بدخیم ریوی را تشکیل نمیدهند (۲۵) و رویه‌مرفت تومر نادری است. در سنین ۵۵ تا ۷۵ سالگی شایعتر است، ارجحیت جنسی بخصوصی نداشته و در هر دو جنس دیده میشود (۱۲، ۳۱، ۲۲، ۱۵) مگر استثنای "درمواردی که با اسکلرودرمی همراه هستند، در این صورت شیوع بیشتر مخصوصاً در زنها وجود دارد." (۳۲، ۲۲، ۱۹) اگرچه معمولاً "این تومر از ابی تلیوم برنشیولرمنشاء میگردد، مطالعات میکروسکپ الکترونیک نشان داده است که لااقل عده‌ای از این تومرها از سلولهای تیپ‌آلتاپی تلیوم آلوغلی منشاء گرفته‌اند. از خصوصیت اینها رشد تومر در طی مجاری هوایی و آلوغلهاست تا تهاجم به آنها (۳، ۱).

اتیولوژی:

ابتدا تصور می‌شد که منشاء عفونی داشته باشد ولی نشانه اپیدمیولوژیک متلاعده‌ای وجود ندارد که تومر بتواند از یک شخص به شخص دیگر منتقل شود. شباهت

منتشر شده است، تنگی نفس ممکن است خیلی شدید باشد.

استئوازتروپیاتی هیپرتروفیک ریوی در درصد کوچکی از موارد مشاهده شده است. کلابینگ انگشتان در بعضی گزارشات تا $\frac{1}{3}$ موارد دیده میشود (۵، ۲۲) چون انسداد برنشیال غیر معمول است، عفونت ثانویه نیز از تظاهرات اولیه بیماری نمیباشد.

هموپتری، درد سینه، آنورکسی، کاهش وزن، تب و ترومبوفلمیت از دیگر تظاهرات بالینی این بیماری میباشد.

تظاهرات رادیولوژیکی

در رادیوگرافی ریه، این تومرها ممکن است بصورت ضایعات موضعی و یا کاملاً "منتشر مشاهده شوند. ۶۰ تا ۹۰٪ موارد را فرم موضعی تشکیل میدهد (۲۱، ۲۹، ۴۱) در بعضی آمارها در $\frac{1}{3}$ موارد در موقع تشخیص منفرد است.

در هریک از حالات فوق طرح اساسی رادیولوژیک، تراکم فضاهای هوایی است-Air Space Consolidation (Air Space Consolida-tion) گاهی بیش از یک سایه گرد Round Shadow در یک منطقه لکالیزه دیده میشود. اگر ضایعات تیپ التهابی را رد کنیم این ضایعه مطرح کننده آلولارسل کارسینوما ماست.

تصاویر ممکن است ندولر و در اندازه های مختلف باشد، اغلب ۱۵-۵ میلیمتر قطر دارند و ممکن است در یک منطقه لوكالیزه پخش باشد و یا در یک لب یا در دو ریه و یا در هر دو ریه بصورت منتشر یا لکه لکه دیده شود. تصویر ضایعه ممکن است خیلی شبیه توپرکولوز باشد.

گاهی تصاویر بهم پیوسته شده و نمای پنومونی را بخود میگیرد (سگمانتال، لویر، لوپولر) بعضی ضایعات حفره ای اند. اپانشمان پلور شایع نبوده و طبق بعضی آمارها در ۸ تا ۱۵٪ موارد وجود دارد (۱۷، ۲۵، ۲۶) از نظر محل قرار گرفتن تومر ارجحیتی برای لب بخصوصی وجود ندارد. علامت دیگری که در رادیوگرافی این تومر ممکن است مشاهده شود Rabbit Tail-Sign یا علامت گوش خرگوش tail است که بصورت یک رشته خطی از ندول بطرف پلور کشیده میشود و بعضی ها آنرا یک واکنش دسموپلاستیک میزبان نسبت به تومر توصیف کرده اند.

پاتولوژی:

بخاطر اجتناب از طولانی شدن مطلب از شرح ماکروسکوپی تومر خودداری میشود. از نظر میکروسکوپی شامل لایه هایی از سلولهای استوانه ای بلند و تمایز یافته باستیو-پلاسم اوزینوفیلیک و هسته ها در قاعده سلولهای کم پوشاننده فضاهای هوایی هستند در یک طرح گلاندلر قرار گرفته اند (۲۴، ۱۵، ۲) این سلولها تولید کننده موکوس اند و در بعضی موارد ترشح فراوان دارند. به هر اندازه کم تومر تعاملی به انتشار و بسط داشته باشد بصورت سلولهای پوششی مکعبی یا استوانه ای سرتا سر آسترآلولی را پوشانده و بصورت دستجات منفرد یا متعدد و غالباً "با طرح پاپیلری داخل آلوئیها را پر میکنند. (۲۳، ۳۰، ۱) بعضی "نسج خیبروز" و اسکار قابل ملاحظه یا نشانه هایی از انفلاما سیون قدیمی مشاهده میشود. برنشها مسدود نیستند.

تاکنون افتراق دقیق بین برنکوآلولارسل کارسینوما و آدنوکارسینومای اولیه ریه روشن نشده و از نظر سازمان بهداشت جهانی این تومر فرمی از آدنوکارسینومای ریه است.

تظاهرات بالینی:

تابلوی بالینی این بیماری خیلی متغیر است. تعدادی از موارد که گزارش شده بدون علامت بالینی بوده و صرفاً در رادیوگرافی روتین کشف شده اند.

بررسیهای رادیولوژیک نشان داده است که تا ۵۰٪ این بیماران وقتی ضایعه مشخص شده بدون علامت بوده اند (۱۸، ۲۰، ۶) شایعترین علامت سرفه است که تقریباً در ۶۵٪ بیماران سمپتوماتیک دیده میشود. ممکن است سرفه خشک یا کمی پروراکتیو باشد ولی در ۲۵ تا ۲۵٪ موارد مقداردفع خلط موکوعید خیلی زیاد است و این علامت شاخصی در این بیماری میباشد. (۱۵، ۲۰، ۲۱، ۲۰، ۱۸، ۱۴) دفع خلط حجمی و آبکی از ریه (برنکوره) تا ۴ لیتر در روز (۱۱) معمولاً "نشانه گرفتاری وسیع ریه بوده و ممکنست منجر به هیپولومی شدید و از دست رفتن الکترولیتها شود (۱۱، ۱۶).

اگرچه رالهای پراکنده و منتشر ممکن است در مراحل پیشرفته بیماری قابل سمع باشد علامت ریوی "معولاً" وجود ندارند. در مراحل پیشرفته وقتی که تومر در هر دو ریه

پیش‌آگهی ضایعات منتشر بد بنظر میرسد (حتی وقتی که قابل عمل تصور شوند) Clagett (–) هیچ‌گونه سورویوالی را بعداز ۵ سال نداشته، با این وجود اگر تومر قابل عمل باشد کوشش درانجام آن الزامی است زیرا تنها امید بهبودی بیمار است. گفته شده است که این تومر به رادیوتراپی یا شیمی درمانی حساس نیست (۱۸).

شرح حال :

آقای ع. ک. ۴۵ ساله اهل گرمسار. شغل آزاد، بعلت سرفه‌های خشک، تنگی نفس کوششی و کاهش وزن مراجعته و بستری شده است.

دو سال قبل بیماری با سرفه و خلطخونی شروع و یکسال طول کشیده، سه ماه قبل از بستری شدن سرفه‌های خشک و تحریکی همراه با عرق شبانه و کاهش وزن پیدا میکند. بطوریکه در یکماه آخر ۴ کیلو لاغر شده است. از نظر سوابق مدت ۳۰ سال روزی ۱۵ عدد سیگار میکشد.

در معاینه فیزیکی علائم حیاتی طبیعی بودند، مخاطها طبیعی است، در تیروئید بیماراند ولی لمس شده است نرم‌مال، کلابینگ و سیانوز نداشته. سمع قلب طبیعی - دردق و سمع کاهش صدا در قاعده ریه چپ وجود دارد. آدنوباتی لمس نشده، در لمس شکم و معاینه اندامها نکته غیر طبیعی وجود ندارد.

در رادیوگرافی ریه‌ها کانون‌های منتشر، پراکنده و ندولر در $\frac{2}{3}$ تحتانی ریتین مشاهده میشود (ش –). هموگلوبین = ۱۴ گرم درصد، هماتوکریت $\frac{43}{43}$ ٪، گلوبولهای سفید $\frac{8600}{74}$ پلی $\frac{25}{25}$ ٪ و لنف $\frac{25}{25}$ ٪ آکالان فسفاتاز -، اسید فسفاتاز طبیعی، اسکن کبد و طحال و تست مانتونیز منفی، اسکن تیروئید نشان دهنده ندول سرد و منفرد است.

سیتولوژی خلط منفی، تست‌های فونکسیونل ریوی در حد طبیعی است. در برونکوسکوپی جز علائم التهابی در برنشها نکته غیر طبیعی مشاهده نشده سیتولوژی ترشحات برنش مثبت و احتمال آدنوكارسینوما یا کارسینومای برنسکو-آلولئر مطرح شده، نتیجه بیوپسی از ندول تیروئید: ندول آتوماتوی دزنه کیستیک گزارش میشود.

برای تشخیص قطعی بیوپسی باز از ریه بعمل آمد و کارسینوم برنسکو-آلولئار مسجل شد. لامهای آسیب شناسی از

اکثرتوده‌های لکالیزه، رشد کندی دارند و در عرض سالها تغییرات کمی پیدا میکنند. طرح رادیوگرافی برنسکو-آلولئار سل کارسینومای منتشر ممکن است در سرتاسر هر دوریه بطور یکواخت و یکدست و یا بصورت منطقه‌ای و مختلف باشد. اساساً "نمای رادیولوژیک بصورت Acinar Shadow" یا خوش‌های شکل است که نشانه کند انساسیون پریفریک فضای هوایی است.

تصاویر خوش‌های ممکن است کاملاً "مشخص و بصورت رزت‌های تیپیکی دریک قسمت از ریه و یا بصورت کم و بیش پیوسته‌ای در نقاط دیگر باشد.

تشخیص:

تشخیص قطعی بارزکسیون تو默 یا نمونه برداری از بافت ریه مبتلا داده میشود. معاذالک تصاویر رادیولوژیک، سیتولوژی خلط‌بخصوص سیتولوژی ترشحات برنش در بیشتر موارد کمک کننده است. هرچند که یک سری علائم بالینی و ریسک فاکتورهای بعنوان یک عامل راهنمایی کننده مفیدندولی اختصاصی نیستند.

در مواردی که تو默 موضعی است غالباً "بیمار بدون علامت است. مطالعات سیتولوژی رویه‌مرفته کمک کننده دانسته نشده و فقط در موارد خیلی پیشرفته مثبت میشود و نتایج مثبت آن بین ۲۰ تا ۵۵٪ موارد گذاشته شده است (۳۰، ۲۹، ۲۰، ۱۵، ۱۴).

برنسکو-گویی نیز در ارزیابی تشخیصی این تو默 رول چندانی ندارد مگر تو默 به برنشهای بزرگتر رسیده باشد. بیوپسی از راه برنش و تحت فلوروسکوپی، بیوپسی ریه با سوزن High Speed drill یا توراکوتومی باز از اقداماتی است که جهت رسیدن به تشخیص بعمل می‌آید.

پیش‌آگهی و درمان

پیش‌آگهی در ضایعات منفرد بعداز رزکسیون بهتر زکانسر برنسکو-نیک (برنسیال) بنظر میرسد. Munnel & Keller (۲۰) ۷ مورد از چنین بیمارانی را گزارش داده‌اند که همگی آنها مدت $\frac{1}{5}$ تا ۴ سال زندگی کرده‌اند. در آمار Hewlett (۱۰) ۸۲٪ از بیماران ۲ سال بعداز رزکسیون زنده بودند و در آمار کرافتون (۴) ۷۴٪ موارد قابل عمل ۳ سال و ۴۲٪ بمدت ۵ سال زنده بوده‌اند. از طرف دیگر

است، ضایعه ریوی، آلولارسل کارسینومای مولتی سانتریک گردید IIIa اجسام پسامومی بطور اولیه در ریه. بعلت اینکه کارسینوم محتوی اجسام پسامومی است ممکنست تصور شود از تیروئید منشاء گرفته. وجود اجسام پسامومی در کارسینوم برنکوآلولر غیر شایع نیست.

Dx: Multicentric grade III alveolar cell Carcinoma with Psammo bodies Primary in the lung.

+ Benign Cystic macrofollicular adenomatous nodule.

شرح حال :

آقای م. م. ۵۷ ساله، اهل ساوه، شغل کشاورز، در تاریخ ۱۴/۸/۵۴ برای اولین بار و به علت تب، لرز، و سرفه های خشک، تنگی نفس گهگاهی بمدت پنج روز مراجعه و با تشخیص پنومونی بستری میشود. در سابقه شخصی و خانوادگی نکته مهمی نداشتند و سیگار نمیکشد. در معاینه، آنمیک، کاشتیک و تبدار است. آدنوباتی لمس نشد – در قاعده ریه راست دردق ماتیته نسبی و در سمع برنکوفونی و بعضی "کریپتاسیون دارد. کبد و طحال لمس نشده، شکم اندرکی نسفاخ بدون آسیت، در مشاهده و انجام توشه رکتال پاکه های هموروئید خارجی و داخلی دارد. در اندامها تنها نکته مثبت وجود ناخن قاشقی میباشد. در بررسی پاراکلینیک سدیمان ۳۲ میلیمتر در ساعت اول، هموگلوبین برابر ۷/۲ گرم، هماتوکریت ۱۸٪ پلاکتهدار حدود یک میلیون تست مانتو مثبت است.

در رادیوگرافی ریه: تراکم لب تحتانی ریه راست بعلاوه لب میانی همین طرف گزارش شده، پس از یک دوره درمان با آنتی بیوتیک، تب قطع و انفیلتراسیون ریوی کاهش میباشد. (ش -)

برونکوسکوپی فیبروپتیک نکته غیر طبیعی نشان نداده است. ولی سیتولوژی ترشحات برنش از نظر سلولهای تومرال مشکوک گزارش میشود. پیشنهاد بیوپسی باز به بیمار داده میشود ولی تمیپذیرد و به میل شخصی مرخص میشود. ۷ ماه بعد مجدداً "بعلت تب، درد شکم، آسیت و برقان مراجعت و بستری میشود هموگلوبین ۸ گرم، هماتوکریت ۲۸٪ کلسیم ۸/۵ میلیگرم درصد، بیلیروبین توتال ۸/۸ و

ندول تیروئید و بیوپسی ریه به مایوکلینیک نیز فرستاده میشود و تشخیصهای قبلی تائید میگردد و ظاهرًا ارتباطی بین ندول تیروئید و تومر ریه وجود نداشت.

در بیوپسی از ندول تیروئید: ندول آدنوماتودزرنر کیستیک گزارش شده است. برای تشخیص قطعی بیوپسی باز ریه انجام و نتیجه بیوپسی بشرح زیر گزارش میشود:

ماکروسکوپی: نمونه ارسالی شامل قطعه ایست متلثی شکل از ریه با عead ۲×۱/۵ سانتیمتر میباشد. رنگ آن صورتی مایل به قرمز میباشد.

میکروسکوپی: در آزمایش ریزبینی برش تهیه شده از نمونه ارسالی ساختمان ریه دیده میشود. در داخل آن ندول تومرالی دیده میشود که منظره پاپیلری آلوئلر داشته و در بعضی نواحی با منظره آلوئلر تیره های همبندی استرومکه طرحی شبیه جدار آلوئلهای ایجاد کرده و اپی نلیوم بلندتر و قطب داخلی آنها روش و رویه هر فن به مجاری برنکیولی شباهت دارد. در برخی نواحی دیگر جوانه های پاپیلر ظرفیتر کوچکتر سلولهای کامل "آوزینوفیل" و هسته ها از اشکال وزیکولر یا نوکلئول آوزینوفیل مشخص تا اشکال کوچکتر و پر کزوماتین تر متفاوت میباشند.

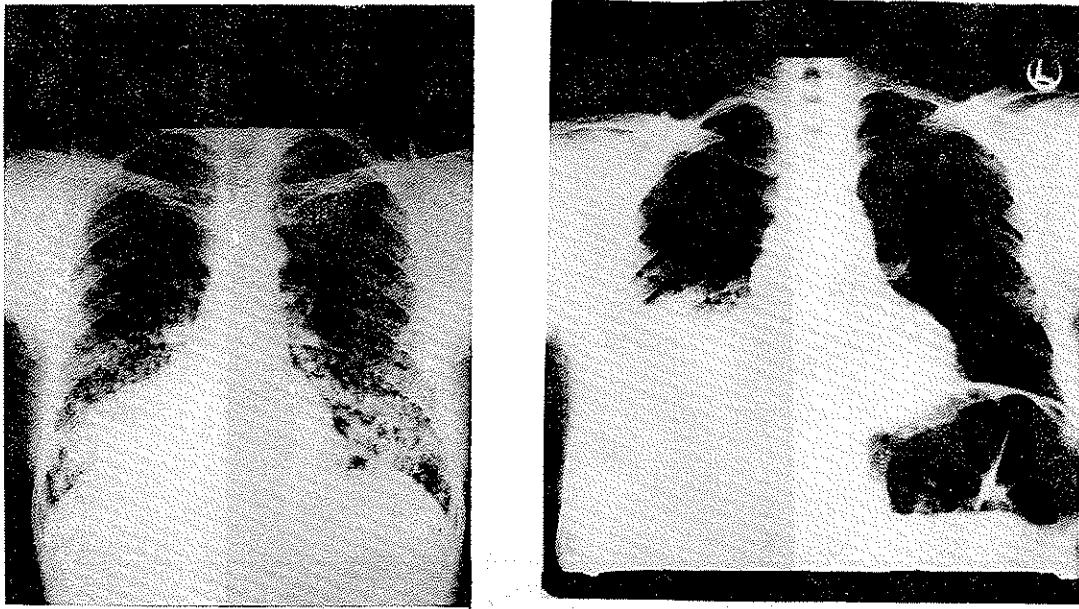
قسمت مرکزی ندول تعاملی به نکروز داشته و در قسمت های محیطی آن بخصوص مجاور محورهای برنکو-واسکولر توده های پاپیلر منشعب و کلسفیه و لامینر شبیه اجسام پسامومی واضح مشهود میباشد. در نواحی با طرح آلوئلر و برونکیولر سلولهای تومرال استوانه ای بلند میباشند. در دورتر از کانون تومرال توده های تومر در لنفاتیک های دور محورهای برنکو-واسکولر نیز موجود است.

تشخیص، بیشتر با آلوئلارسل کارسینوما مطابقت دارد.

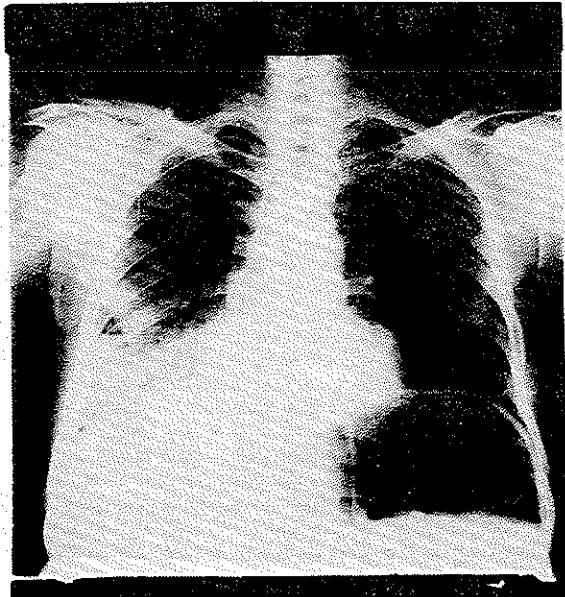
Dx: Carcinoma, alveolar cell, more Compatible with.

هرچند اجسام پسامومی در کارسینوم برنکوآلولر نیز دیده میشود ولی وجود ناحیه اسکاری در ندول تیروئیدی کمی فکر را متوجه این غده ساخته است. لامهای آسیب شناسی به مایوکلینیک (Mayo-Clinic) نیز فرستاده میشود که ریه و ندول تیروئید وجود نداشتند. گزارش آن بشرح زیر است:

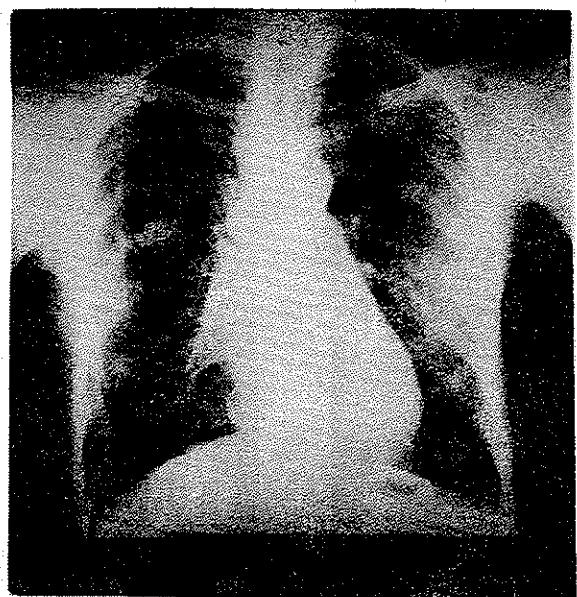
نسج تیروئیدیک ندول آدنوماتوی خوش خیم ماقروفولیکولر

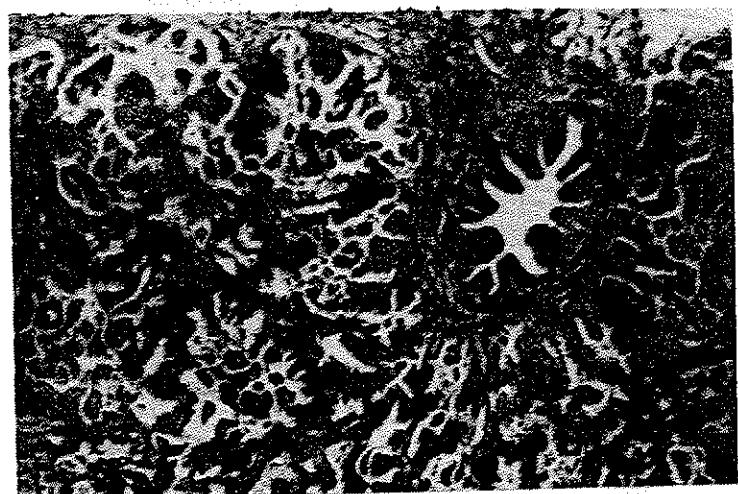
بیمار II- تصویر پنومونی در قسمت تحتانی ریه راست .
رادیوگرافی ریه بیمار I موقع بستری
تصاویر ندولر در $\frac{2}{3}$ تحتانی رتین

همان بیمار II پس از یک دوره درمان آنتی بیوتیکی
کاهش دانسته در قاعده ریه راست مشخص شده است .

بیمار III تومپریفال و در ریه راست

تصویر آسیب شناسی برنکوآلولارسل کارسینوما

سیر بیماری و سابقه: از ۲۵ سال قبل درد پیش از گاسترداشت و تشخیص اولسرپتیک داده میشود. یک سال قبل

تحت عمل جراحی قرار گرفته و گاسترکتومی میشود (بیلروت-II) یک سال است به تناب دردهای در این گاستر و هیپو-کندر راست دارد.

۴۰ روز قبل از بستری شدن کم اشتهاهی پیدا کرده و به تدریج لاغر گردیده است. هیچگونه شکایت ریوی، سوزش ادرار، اشکال دراجابت مزاج ویرقان را ذکر نکرده است. در سابقه شخصی ۳۵-۴۰ سال روزانه ۲۰ عدد سیگار کشیده و گهگاهی از مواد مخدر استفاده مینموده است.

در فامیل نکتهای ندارد. معاینه فیزیکی: علامت حیاتی در حد طبیعی، بیمار ضعیف و بیحال بنظر میرسد و تامپورالها آتروفی داشتند. مخاط رنگ پریده، معاینه سر و گردن و قفسه صدری (قلب و ریه) طبیعی، در لمس شکم اپی گاسترنسبتاً "حساس، کبد و طحال بدست نمیخورد. بین هیپوکندر راست و ناف توده‌ای نسبتاً" گرد با قوام کیستیک و بدون درد با قطر ۴ سانتیمتر که با تنفس جایجا میشد قابل لمس بود.

سایر معاینات طبیعی است. با تشخیص اولیه کانسر معده؟ بستری و در بررسیهای بالینی و آزمایشگاهی هیدرو-پس کیسه صفراء مشخص میشود که سنگهای متعدد داخل آن دیده شده است در رادیوگرافی ریه توده نسبتاً "گردی" با حدود مشخص و با دانسیته یکنواخت در Mide Zone Rیه راست مشاهده شده (ش-I-III) و مشاوره با بخش ریه در خواست میشود، سیتولوژی خلط منغی، برزنکوسکوپی نرمال، شستشوی برنش بعد از برزنکوسکوپی مشکوک گزارش میگردد. لهذا پیشنهاد شد که بیوپسی باز از ریه جهت تعیین ماهیت توده بعمل آید.

هموگلوبین ۱۵، هماتوکریت ۴۶٪ شمارش گلبولی ۱۰۰ (پلی ۶۹٪ ولتف ۲۵٪) سدیمان ۸ میلیمتر در ساعت اول - قند، اوره، کره آتنین نرمال در آزمایش کامل ادرار ۱۰-۸ گلبول سفید و ۲۵ تا ۳۵ گلبول قرمز گزارش میشود. خون مخفی در مدفوع دوبار منغی و یکارمنبت - رکتوسیگمو-ئیدسکپی و باریم انما طبیعی، اسکن کید و طحال نرمال، اولتراسونوگرافی از کبد و مجرای صفوای در زمینه کیسه صفرای کاملاً "متسع سنگهای متعدد گزارش شده است.

بیلیروبین مستقیم ۸/۳ میلیگرم درصد، آلکالن فسفاتاز ۹۵۵ (نرمال ۹۲-۳۶).

(۴۹-۳۰) = ۲۴ بیلیروبین مجدد، توتال برابر ۱۱/۲ و مستقیم ۱۵ در بررسیهای مقدماتی با توجه به تشتلهای فوق ایکتر انسدادی تشخیص داده شده است. قبل از تکمیل تستها، بطور حاد مبتلا به اکلوزیون روده شده و تحت عمل جراحی قرار میگیرد. گزارش جراح حاکی از وجود آدنوپاتیهای درشت در مزانتر، پدیکول کبد، بعلاوه گرفتاری کامل کبد و عقدهای لنفاوی پارا اورتیک بوده است.

از آدنوپاتیهای مذکور نمونه جهت پاتولوژی ارسال و نتیجه آن = متاستاز کارسینوم احتمالاً از مبدأ ریوی گزارش میشود.

ماکروسکوپی: نمونه ارسال شامل قطعه ایست سفید مایل به زرد با قوام نسبتاً سفت که سطح خارجی آن تماماً از کپسول پوشیده شده و در قطع سفید رنگ و بطور کانونی قرمز رنگ میباشد. ابعاد آنها هریک $0/5 \times 0/5 \times 1/0$ متر میباشد.

میکروسکوپی: در آزمایش ریزبینی برش تهیه شده از نمونه ارسالی ساختمان گانگلیون لنفاوی دیده میشود در داخل گانگلیون متاستاز تومری دیده میشود که سلولهای آن از نوع استوانهای و در بیشتر نواحی با طرح توبول و پاپیلر کم و بیش منشعب مرتب شده انشعابات پاپیلر دارای محورهای ظرفی و در بعضی نواحی طرح سلولهای تومرال منظره ای توموری از نوع کارسینوم برنکوآلولئر داشته بخصوص که بعضی از این سلولهای اپی تلیال دور جوانه های پاپیلر دارای پروتوبلاسم روشن شده اند. تقریباً تمامی پارانشیم گانگلیون از سلولهای تومرال انباسته شده و فقط در اطراف چند فولیکول لنفاوی باقیمانده است.

تشخیص: متاستاز کارسینوم احتمالاً از مبدأ ریوی.

Dx: Carcinoma, metastatic, lymph node, Probably From Lung.

شرح حال III

آقای ق. د. ۵۷ شغل: بازنشسته علت مراجعه: درد شکم، بیحالی و لاغری.

هیپویاهیپرکرم و سیتوپلاسم اوزینوفیل میباشد و بصورت نواحی سلولی و توده های سلولی دیده میشوند . در بعضی نواحی نیز مناطق نکروز وجود دارد .

تشخیص: متاستاز کارسینومای پورلی دیفرانسیه در گانگلیون لنفاوی .

Dx: Carcinoma, Metastatic, Poorly differentiated, to lymph node.

دربرشی که به توده داده میشود مواد نکروزه خارج و احتمال کائزوم داده اند پاتولوژی موید آلولارسل کارسینوما بوده است .

بنابراین تصمیم گرفته میشود در مرحله بعدی لبکتومی لب فوقانی راست انجام شود ، که بدلیل وجود آدنوباتیهای متعدد و درشت در ناف ریه بعلاوه گرفتاری و انفیلتراسیون برنش اصلی راست و ورید آزیگوس غیر قابل عمل تشخیص داده شده و به تهیه بیوپسی اکتفا میشود . جواب پاتولوژی متاستاز کارسینوم پورلی دیفرانسیه در گانگلیون لنفاوی گزارش شده است .

مشاوره آنکولوژی انجام و با احتمال اینکه از نظر سیستم TNM-Staging امرحله III به بالامیباشد ، شیمی درمانی باموتورکسات ، سیکلوفسفامید ، آدریامیسین شروع میشود ، در مرورخه ۶۲/۹/۱ بعد از ۲ جلسه شبیی تراپی و کنترل گلبولهای سفید و قرمز و پلاکتها با تابلوی بیحالی کنفوزیون ، هذیان به درمانگاه اورژانس مراجعه و با سقوط فشار خون و احتمال متاستاز مغزی یا عارضه قلبی فوت شده است .

بحث:

سه مورد فوق که از بیمارستان دکتر شریعتی گزارش شدند همگی مرد بودند . در Review انجام شده میزان بروزاین کارسینوم در مردها وزنهاتقریبا "مساوی بودو حتی در موارد بخصوصی مثل اسکلرودرمی انسیدانس آن در زنها ارجحیت داشت .

دخالت سیگار هر چند در مقالات مختلف اشاره ای نشده یا آنرا چندان موثر ندانسته اند . در دو مورد از سه بیمار مذکور سابقه کشیدن سیگار بطور طولانی وجود دارد . ارزیابی این نکته که نسیج اسکاری ، عامل عفونی ، انفلاما-

آندوسکپی معده = گاستریت ناشی از برگشت صfra در گله سیستوگرافی مجرای مشترک کبد واضح و طبیعی کیسه صفرامشخص نشده است . هیدروپس کیسه صfra تدریجا " نکروکش میگردند . پس از انجام توراکوتومی توده گردی که در قاعده لب فوقانی راست بوده (enucliated) و خارج میشود .

ماکروسکپی: نمونه ارسالی شامل ۳ قطعه بافت کرم رنگ و با قوام نرم و جمعا " به اقطار ۱/۵ × ۲ سانتیمتر است .

میکروسکپی: در آزمایش ریزبینی برشهای تهیه شده از نمونه ارسالی ساختمان قسمتی از پوشش مجاری تنفسی همراه بافت نئوفرمای مشاهده میشود . بافت مزبور بصورت توده ای مشاهده میشود که از استرومای فیبروهیالن فراوانی تشکیل شده است که لایلای آن سلولهای تومورال بصورت طرحهای پاپیلر و یا بصورت ساختمانهای شبه غددی جلب نظر می نماید .

سلولهای تومورال اکثرا " دارای هسته های گرد و باکروماتین پخش بوده سیتوپلاسم روش فراوان دارند . در یک ناحیه نیز سلولهای بصورت دوکی شکل بوده و هسته هیپرکروم کشیده دارند .

تشخیص: آدنوکارسینوم ریه برخاسته از ناحیه اسکار (نوع برنکوآلولارسل)

Dx: Adenocarcinoma, (bronchiolo-alveolar Cell type) poorly differentiated, arising in Scar tissue, Lung.

لهذا تصمیم گرفته میشود که در مرحله بعدی لبکتومی لب فوقانی ریه راست انجام شود که بدلیل وجود آدنوباتیهای متعدد و نسبتا " درشت در ناف ریه بعلاوه گرفتاری و انفیلتراسیون برنش اصلی راست و ورید آزیگوس غیر قابل عمل تشخیص داده و به تهیه بیوپسی اکتفا میشود . جواب پاتولوژی به شرح زیر است :

شرح میکروسکپی: در آزمایش ریزبینی برش تهیه شده از نمونه ارسالی ساختمان مشابه گانگلیون ، لنفاوی دیده میشود که در نواحی محیطی کپسول آن مشخص و بقیه بافت لنفاوی توسط بافت همبندی فیبروزه جانشین شده است . در سرتاسر بافت همبندی مزبور ارتشاج سلولهای تومورال دیده میشود سلولهای مزبور دارای هسته های

اول اطلاعی در دست نیست، پیشرفت سریع و مرگ زودرس در فرم ندول منفرد پیش بینی نشده و خلاف انتظار بود. شیمی درمانی تنها در یک مورد از سه بیمار فوق بکار رفته و هیچگونه اثری مشاهده نشده است.

خلاصه:

برونکوآلولارسل کارسینوما یکی از تومرهای نادر است که رویه هر فرضه بیش از ۱ الی ۲٪ تومرها بدخیم ریه را تشکیل نمیدهد. شیوع نسبی آن بین سنین ۵۰ تا ۷۰ سالگی است. ارجحیت جنسی بخصوص ندارد. بیشتر معتقدند از سلولهای تیپ III آلوغلی منشاء میگردد.

انتشار تومر از طریق مجاری برنشی و همچنین انتشار لنفاتیک ذکر شده است. از نظر ظاهر تومر ممکن است بصورت یک کانون منفرد یا وجود چند ندول نزدیک بهم دریک سگمان یک لب یا در دو ریه بطور منتشر دیده شود. گاهی منظره ظاهري شبیه پنومونی است. فرم منتشر بصورت ندولاسیون پراکنده در یک یا در دو ریه دیده میشود.

تابلوی بالینی متغیر و غالباً "بدون علامت میباشد و صرفاً" در رادیوگرافی روتین ریه کشف میشوند. علامت بالینی بیشتر شامل سرفه، هموپتیزی، تنگی نفس، درد سینه، آنورکسی، کاهش وزن، تب و ترومبووفلوبیت است. در ۲۵ الی ۳۵٪ موارد مقدار دفع خلط موکوئید زیاد است و در درصد کمی از موارد ممکن است مایع پلور ایجاد شود. از نظر تشخیص برونوکسکی و سیتولوژی خلط کمک کننده نیست مگر در موارد پیشرفتی تشخیص قطعی با بیوپسی ریه توسط سوزن یا رزکسیون تومر یا توراکوتومی انجام پذیر است. از نظر پیش‌آگهی در موارد موضعی و منفرد بخصوص بارزکسیون بموقع به مراتب بهتر بوده و در موارد منتشر و دو طرفه بسیار بد و سریعاً "موجب نابودی بیمار میشود. این کارسینوم به رادیوتراپی و شیمی درمانی حساس نیست. طی این مقاله سه مورد برونکوآلولارسل کارسینوما که در بیمارستان دکتر شریعتی تهران بررسی و تشخیص داده شده مفصلانه "گزارش و در بحث پایانی مقاله مورد مذاقه قرار میگیرد.

سیون قدیمی در بیماران ما نقشی داشته‌اند یا نه؟ بدلیل نداشتن سوابق بالینی (بیماری ریوی شناخته شده) و کلیشه رادیوگرافی قبلی محدود نمیباشد.

از این سه مورد دو نفر با علامت بالینی ریوی (سرفه، هموپتیزی، پنومونی) مراجعه و تنها در یک مورد بدون علامت بوده است. در اکثر بیماران در موقع تشخیص بدون علامت بوده غالباً در رادیوگرافی روتین کشف شده‌اند و این نکته اهمیت کتر سالیانه را بخصوص در افراد بالای سن ۴۰ سال نشان میدهد. همچنین تابلوی رادیولوژیکی این بیماران بصورت ندولاسیون منتشر ریه و پنومونی (انفیلتراسیون قاعده ریه راست) بود که هر دو سیمتوباتیک بودند.

سومین بیمار باندول منفرد مراجعه نموده و علت مراجعه صرفاً "بیماری گوارشی بوده است. در مورد مسائل تشخیصی هر چند در مقالات گوناگون تاکیدی بر ارزش سیتولوژی خلط و ترشحات برنش نشده و بیشتر آنرا در موارد پیشرفت، آنهم بین ۲۰ تا ۳۵٪ میدانند، بطور چشم گیری در یکی از بیماران ما تشخیص اولیه با سیتولوژی ترشحات برنش داده شده و در دو مورد دیگر از نظر کارسینوم، مشکوک گزارش شده و راهگشای امر تشخیص بوده است.

لذا این نکته حائز اهمیت است که در چنین مواردی روی سیتولوژی خلط، مخصوصاً وقتی که شستشوی برنش از نواحی مشکوک بعمل آید، تاکید کنیم. سومین بیمار که صرفاً "با علامت گوارشی و هیدروپس کیسه صفراء مراجعه کرده بود و تنها نکته ریوی در رادیوگرافی و بصورت ندول منفرد بود علیرغم گزارشات مکرر و تاکید براینکه فرم‌های لکال و منفرد رشد کند تر و پیش‌آگهی بهتری دارند در مدتی کمتر از یکماه و نیم ندولی که علی الظاهر منفرد بود و در حین عمل جراحی هم براحتی خارج شده بود چنان گرفتاری وسیعی ایجاد کرده که نه تنها عقده‌های لنفاوی ناف ریه بلکه ورید آزیگوس و برنش اصلی همان‌طرف را هم انفیلترا میکند.

البته این مطلب ممکن است چنین استنباط شود که تومر از ابتدا مولتی سانتریک بوده و تنها یکی از کانونهای تومر ازال بزرگتر شده و تصویر رادیولوژیک داده است. پیش آگهی در مورد بیمار دوم و سوم (طرح پنومونی و ندول منفرد ریه) بد و موجب مرگ زودرس بیماران شد. در مورد بیمار

REFERENCES:

- 1- Adamson, J.S., Senior, R.M., and Merrill, T.: Alveolar cell carcinoma. An electron microscopic study. Am. Rev. Resp. Dis., 100: 550, 1969.
- 2- Belgrad, Richard, Good, C.A., and Woolner, L.B.: Alveolar cell carcinoma (terminal bronchiolar carcinoma). A study of Surgically excised tumors with special emphasis on localized lesions. Radiology, 79: 789, 1962.
- 3- Coalson, J.J., Mehr, J.A., Pirtte, J.K., Dee, A.L., and Rhoades, E.R.R.: Electron microscopy of neoplasm in the lung with the special emphasis on the alveolar cell carcinoma. Am. Rev. Resp. Dis., 101: 181, 1970.
- 4- Crafton, Res. Dis. 2th edition (1980), Bronchoalveolar cell carcinoma, 660-62.
- 5- Douglas A. (1972) Alveolar cell Carcinoma (Bronchiolar). Tubercle (Lond.) Suppl. 53, 59.
- 6- Dovorackova, I.: Aflatoxin inhalation and alveolar cell carcinoma. Br. Med. J., 1: 691, 1976.
- 7- Fitzpatrick, Hugh F., Miller, R.E., Edgar, M.S., Jr., and Begg.C. F.: Bronchiolar Carcinoma of the lung. A review of 33 patients. J. Thorac. Cardiovasc., 42: 310, 1961.
- 8- Fraser and Pare., Diagnosis of Diseases of the chest., 2ed edition, II (Vol.), 1055-63, 1978.
- 9- Hawkins, Joseph. A., Hanson, J.E., and Howbert, J.: A clinical study of bronchiolar carcinoma. A clue to unicentricity or multicentricity. Am. Rev. Resp. Dis. 88: 1, 1963.
- 10-Hewlett TH., Gomez A.C., Aronstam E.M. & Steer A. (1964) Bronchiolar Carcinoma of the lung. Review of 39 Patients. J. Thorac. Cardiovasc Surg. 48, 614.
- 11-Homma, H., Kira, S., Takahashi, Y., and Imai, H.: A Case of alveolar cell carcinoma accompanied by fluid and electrolyte depletion through production of Voluminouse amount of lung lignid. Am. Rev. Resp. Dis., 111: 857, 1975.
- 12-Howells, J.B.: Alveolar Cell Carcinoma of the Lung. Clin Radiol., 15: 112, 1964.
- 13-Kittredge, Richard D. and Sherman, R.S.: Rontgen Findings in terminal bronchiolar Carcinoma. Am. Rontgenol., 87: 875, 1962.

- 16- Levinsky, W.J., and Kern, R.A.: Fluid, electrolyte, and protein depletion secondary to the bronchorrhea of pulmonary adenomatosis: A Complication unreported. Am.J. Med. Sci., 223; 512, 1952.
- 17- Ludington, L.G., Verska, J.I., Howard. T., Kypridakis, G., and Brewer,L.A. III: Bronchiolar carcinoma(Alveolar cell), another great imitator;areview of 41 Cases, Chest, 61: 622, 1972.
- 18- Marco M. & Galy P. (1973) Bronchioloalveolar Carcinoma. Clinicopathologic relationships, natural history and prognosis in 29 cases. Am. Rev. Resp. Dis. 07, 621.
- 19- Montgomery, R.D., Stirling, G.A., and Hamer, N.A.J.: Bronchiolar Carcinoma in Progressive systemic sclerosis. Lancet, 1: 586, 1964.
- 20- Munnel ER. & Keller D.F. (1966). Solitar bronchiolar (Alveolar cell) Carcinoma of the Lung. J. Thorac. Cardiovasc. Surg. 52, 267.
- 21- Roberts, J.C., May, R.G. and Nassau, E.: Five case of "Alveolar cell" tumor of the lung. Tubercle. 41: 257, 1960.
- 22- Roelson, E., Lund, T., Sodergard, T., Moller, B., and Myschetzky, A.: Primary alveolar carcinomatosis (Carcinoma) of the Lung (Socalled pulmonary adenomatosis): A review and report of 12 cases. Acta, Med. Scand, 163.: 367, 1959.
- 23- Schulz, H.: Some new observation on the submicroscopic pathology of the Lung. pulmoary adenomatosis and fat embolism. Lab. Invest., 12: 615,1963.
- 24- Sochocky, S: Alveolar cell carcinoma. A review with a report of four cases. Am. Rev. Tuberc. 79: 502, 1959.
- 25- Stoloff, Irwin L.: Incidence and charachteristic of bronchiolar cancer detected by photofluorography. Cancer. 18: 964, 1965.
- 26- Storey C.F., Knudtson K.P. & Lawrence B.J. (1953). Bronchiolar(Alveolar cell) Carcinoma of the Lung. J. Thorac. Surg. 26: 331^½
- 27- Tomkin, G.H.: Systemic Sclerosis associated with Carcinoma of the Lung. Br. J. Dermatol., 81: 213, 1969.
- 28- Viragh Z. & Woods JR. (1962). Alveolar Carcinoma of the Lung. Med.thorac. 19. 129.
- 29- Watson, William, L., and Schottenfled, D.: Survival in Cancer of the bronchus and Lung 1949-62: Comparison of men and women patients: Dis. chest, 53: 65, 1968.
- 30- Watson, W.L., and Farpour, A.: Terminal bronchiolar or "alveolar cell" Cancer of the Lung. Tow hundred Sixty five Cases-Cancer, 19: 1776,1966.
- 31-Woodruff, John, H., Ottoman, R.E. and Isaac, F.: Bronchiolar Cell carcinoma Radiology, 70: 335, 1958.